

В редакцију „Зорі“

Ласкаві добродію,

З превеликим задоволенням яв мущу прочитати
Ваше вмістани в Вашій газеті цієї мій
листок.

В 21 ч. Вашої „Зорі“ з. р. побачив яв мій
замітку з листом до мене покійного Т. С. Тургенева,
а в примітці до неї кілька слів, під-
писаних г. У. Ф., про попередню досв. цієї замітки,
а в кінці „Дарфанація не тільки власне (г. У. Ф.) але
і загалом, щоб і далі листи Тургенева до
п. М. Д., як також його споминки про Тургенева
були також в „Зорі“ напечатані.“

З повогу цього всею я мущу сказати, що
і замітке моя, і листом Т-ва, була печатана
листою в 1883 р., — саме тоді, як свідомо Т-ва
вживалося звістками про війну, як протів до демок-
страції протів народно-українському національному
в галицько-руському південні, — печатана не г.
У. Ф., а в редакцију „Діла“ і що та й редакцију
не скартіла її напечатати;

2/що яв тільки приход г. У. Ф. відправити від ред.
„Діла“ тз замітку і вернути її мені, як доку-
мент, котрої, враз з некапечатаністю її в
газеті, котра вважала за обов'язок „народовців“,
може служити показом певного продукту морально-
політичного розвитку звістці групи галицько-русо-
ких діячів, — але

3) ја не давам г. У. Ф. порученство ператам
мојој записки в "Зорі", з пророчна по којој

4) ја не можам такође приложити ~~како~~
како едовикти; дафамбона, букајана в публици-
ци г. У. Ф.

Ја не можам нигде дајам в газету, којој
оглашава редактором естетичко себа, ками-
савена по мене; по мојој публици г. Јељавице
такође не, јеро зајаклеви тем можуте зорі
в "Газета Николајна" 1877р. и в саміј "Зорі"
негабнак роні, — до владојој противним интере-
сам немојој мождојој литературе забрзати
в ній збројој волевох геројојој, на вгласаг тождре-
ла, којој "всестраде се тили придемени,
којојој се пузели, и вестрогалие, нели ни
во гелі не баволі: и оно, нели обр имет м-
гелі, и они нигде."

Прому привати Јаљавице в
ншени Ваино нкјр тоо сире

М. Д. Раковето

Менела,
19 Ноб. 1885.